

شورای امنیت

پخش: عمومی

۸ مارچ ۲۰۱۸

قطعنامه ۲۴۰۵ (۲۰۱۸)

این قطعنامه از سوی شورای امنیت در ۸۱۹۹مین نشست آن به تاریخ ۸ مارچ ۲۰۱۸ تصویب شد

شورای امنیت ،

با یاد آوری از قطعنامه های قبلی خود در مورد افغانستان ، بخصوص قطعنامه ۲۳۴۴ (۲۰۱۷) که مأموریت هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (بوناما) را الی تاریخ ۱۷ مارچ ۲۰۱۸ تمدید کرده بود ؛

با تأکید بر نقش مهمی که سازمان ملل متحد در ترویج صلح و ثبات در افغانستان ایفا خواهد کرد ؛

با یاد آوری از سفر اخیر خود به کابل از تاریخ ۱۳ الی ۱۵ جنوری که بیانگر حمایت دوامدار و استوار جامعه جهانی از یک افغانستان آرام ، امن ، با ثبات و مرفه می باشد ؛

با تأکید مجدد بر تعهد خود نسبت به حاکمیت ملی ، استقلال ، تمامیت ارضی و وحدت ملی افغانستان و حمایت دوام دار از دولت و مردم افغانستان در راستای بازسازی کشور و تقویت نهاد های دموکراتیک ؛

با تأکید بر اهمیت محوری یک پروسه سیاسی جامع و همه شمول به رهبری و مالکیت افغان ها در حمایت از مصالحه با تمام افرادی که آماده مصالحه اند همان گونه که در چهارمین اعلامیه کنفرانس کابل آمده است و در نتیجه گیری های کنفرانس بن بیشتر توضیح یافته است و هدف آن ایجاد یک آینده صلح آمیز و مرفه برای تمام مردم افغانستان می باشد و با استقبال از تلاش ها برای پیش برد پروسه صلح منجمله از طریق شورای عالی صلح ؛

با تأکید بر نقش حیاتی پروسه کابل و با استقبال از اجماع نظر استراتژیک میان دولت افغانستان و جامعه بین المللی روی برنامه خودکفایی از طریق چهارچوب حسابدهی متقابل ؛

با استقبال از آغاز سال چهارم حکومت وحدت ملی و با تأکید بر اهمیت کار مشترک همه طرف ها در افغانستان در چهارچوب این حکومت به هدف دست یابی به یک آینده صلح آمیز و مرفه برای تمام مردم افغانستان ؛

با یاد آوری از اعلان کمیسیون مستقل انتخابات افغانستان مبنی بر اینکه انتخابات پارلمانی و شوراهای ولسوالی ها در سال ۲۰۱۸ برگزار خواهد شد، با تاکید بر اهمیت پیشرفت های سریع در روند اصلاحات انتخاباتی در افغانستان و در راستای برگزاری انتخابات با اعتبار و همه شمول پارلمانی و شوراهای ولسوالی ها در سال ۲۰۱۸، انتخابات ریاست جمهوری در سال ۲۰۱۹ و با تاکید بر لزوم تداوم همکاری های یوناما در این راستا، نظر به تقاضای مقامات افغان،

با تاکید بر اهمیت داشتن یک رویکرد جامع برای رسیدگی به چالش های امنیتی، اقتصادی، حکومتداری و انکشافی در افغانستان که ماهیت مرتبط به هم دارند و با درک این موضوع که تأمین ثبات در افغانستان صرفاً از طریق نظامی ممکن نمی باشد؛

با تاکید مجدد بر نقش حیاتی توسعه همکاری های منطقوی، فرا منطقوی و بین المللی در حمایت از ایجاد جامعه مشترک برای نسل بشر، تقویت صلح دوامدار، امنیت، رفاه، توسعه پایدار و تأمین حقوق بشر در افغانستان و با استقبال از تلاش های مشترک در راستای ترویج گفتگو و تشریک مساعی و پیشبرد اهداف مشترک توسعه اقتصادی در منطقه؛

در این راستا، با درک تاثیر مثبت و اهمیت دوامدار تعهدات بین المللی در نشست سران ناتو در وارسا در سال ۲۰۱۶ و همانگونه روی آن تعهدات در سال ۲۰۱۷ مجدداً تاکید شد، و کنفرانس بروکسل در مورد افغانستان در سال ۲۰۱۶، و با استقبال از اعلان استراتژی ایالات متحده برای افغانستان بتاريخ ۲۱ اگست ۲۰۱۷ و استراتژی اتحادیه اروپا در مورد افغانستان که بتاريخ ۱۶ اکتوبر ۲۰۱۷ تصویب شد به عنوان انکشافات مهم در راستای حمایت دوامدار بین المللی از امنیت، توسعه و ثبات در افغانستان؛

با استقبال از مشارکت گروه بین المللی تماس در تلاش های ملل متحد برای هماهنگی و گسترش حمایت بین المللی از افغانستان؛

با عطف توجه به هفتمین کنفرانس همکاری های اقتصادی منطقوی پیرامون افغانستان در شهر عشق آباد ترکمنستان بتاريخ ۱۴ الی ۱۵ نومبر ۲۰۱۷ و نشست وزراء قلب آسیا-پروسه استانبول در شهر باکو کشور آذربایجان بتاريخ ۱ دسمبر ۲۰۱۷؛

با تاکید بر اهمیت قابلیت های عملیاتی و مسلکی، همه شمول و پایدار نیروهای امنیتی و دفاعی افغانستان که نیاز مندی های امنیتی افغانستان را بر آورده سازد و با تاکید بر تعهدات جامعه بین المللی در حمایت از توسعه هرچه بیشتر این نیروها و با ستایش از استقامت و پیشرفت ها و شجاعت بی ماندی که نیروهای امنیتی و دفاعی افغان از خود نشان دادند و نیز با قدردانی از نقش برجسته این نیروها در تأمین امنیت کشورشان و در مبارزه با تروریسم بین المللی و در این راستا، با استقبال از تعهدات دوامدار برای بلند بردن میزان موثریت و حساسدهی نهاد های امنیتی افغانستان؛

با اظهار نگرانی عمیق در مورد تداوم میزان زیاد خشونت ها در افغانستان، به خصوص شمار تلفات ملکی، ضمن محکوم نمودن تمام فعالیت های تروریستی و تمام حملات خشونت بار با شدید ترین الفاظ، با تاکید مجدد بر این نکته که حملاتی که در آن افراد ملکی بطور عمدی مورد هدف قرار می گیرند طبق قانون بشر دوستانه بین المللی ممنوع می باشد و می تواند جرایم جنگی محسوب شود، و با فراخواندن [طرفین جنگ] برای رعایت احکام قابل تطبیق قانون بشر دوستانه بین المللی و قانون بین المللی حقوق بشر؛

با درک خطر مداوم تهدید ها از سوی طالبان بشمول شبکه حقانی و همچنین القاعده، گروه های وابسته به دولت اسلامی عراق و شام (داعش) و دیگر گروه های تروریستی، گروه های تندرو و خشونت گر و گروه های مسلح غیرقانونی و نیز چالش های مرتبط

به مبارزه به این گونه تهدید ها و با اظهار نگرانی جدی در مورد پیامد های زیانبار فعالیت های تروریستی و خشونت بار گروه های ذکر شده روی توانایی های دولت در تضمین حاکمیت قانون ، تامین امنیت و عرضه خدمات اولیه برای مردم افغانستان و تامین بهبود و تحفظ حقوق انسانی و آزادی های بنیادی مردم ؛

با اظهار نگرانی در مورد تهدید ماین های ضد پرسونل ، مواد انفجاری باقی مانده از جنگ و مواد انفجاری تعبیه شده علیه غیر نظامیان و با توجه به ضرورت برای گسترش هماهنگی و تشریح اطلاعات میان کشور های عضو و سکتور خصوصی در این راستا ؛

با اظهار نگرانی جدی در مورد حضور و افزایش فعالیت های گروه های وابسته به داعش در افغانستان که تهدید جدی را در برابر امنیت افغانستان و کشور های منطقه به شمول کشور های آسیای میانه بوجود آورده است و با تأکید بر حمایت خود از تلاش های نیروهای امنیتی و دفاعی افغانستان در مبارزه با این گروه ها و همچنین کمک شرکای بین المللی افغانستان در این راستا ؛

با تأیید مجدد این که تمام طرف های درگیر در جنگ با اتخاذ هرگونه اقدامات ممکن باید حفاظت افراد ملکی ، بخصوص زنان ، کودکان و بیجا شدگان را در برابر هرگونه خشونت بشمول خشونت های جنسی و جنسیتی تضمین کنند و اطمینان دهند که عاملین این گونه جرایم پاسخگوی اعمال شان قرار می گیرند ؛

با ذکر تلاش های جاری کمیته ایجاد شده بر اساس قطعنامه ۱۹۸۸ (۲۰۱۱) شورای امنیت و تداوم همکاری های دولت افغانستان ، شورای عالی صلح و یوناما با این کمیته منجمه با تیم حمایت تحلیلی و نظارت بر تحریم های این کمیته و با اظهار نگرانی در مورد همکاری روز افزون طالبان با دیگر سازمان های دخیل در فعالیت های تبهکاری ؛

با اظهار نگرانی عمیق در مورد میزان بلند تلفات افراد ملکی طوریکه در گزارش ماه فبروری ۲۰۱۸ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در نزاعات مسلحانه بازتاب یافته است و ضمن محکوم کردن حملات انتحاری ، اکثرأ در ساحات پرجمعیت ملکی ، و قتل های عمدی و هدفمند ، به خصوص قتل زنان و دختران ، به شمول مقامات عالی رتبه زن و زنانیکه که حقوق زن را ترویج می کنند و نیز قتل خبرنگاران ؛

با اظهار نگرانی عمیق در مورد افزایش چشمگیر کشت ، تولید ، تجارت و قاچاق مواد مخدر در افغانستان قسمیکه در گزارش سروی تریاک در افغانستان که از سوی دفتر سازمان ملل متحد در امور مواد مخدر و جرایم (یو ان او دی سی) بتاريخ ۱۵ نومبر ۲۰۱۷ منتشر شد ، بازتاب یافته است ، با ترغیب دولت افغانستان با حمایت جامعه بین المللی و شرکای منطقوی جهت تشدید تلاش های شان برای مبارزه با تولید و قاچاق مواد مخدر در قالب یک رویکرد متوازن و منسجم مطابق به اصل مسؤلیت مشترک در مبارزه با مشکل مواد مخدر در افغانستان و با درک نقش مهمی که دفتر (یو ان او دی سی) در این راستا ایفا می کند ؛

با تأیید مجدد اینکه تساوی جنسیتی و توانمندی ، تعلیم و تحصیل ، حقوق بشر و مشارکت کامل زنان و دختران در تمام سطوح تصمیم گیری در تلاش ها برای حفظ صلح و امنیت در افغانستان امر حیاتی به شمار می رود ، با تأکید بر تطبیق کامل قطعنامه ۱۳۲۵ (۲۰۰۰) و با تأکید بر ضرورت حفاظت از فعالین حقوق زن ،

با اظهار نگرانی جدی در مورد وضعیت بشری در افغانستان و با حمایت از نقش اساسی دولت افغانستان در تأمین کمک های بشردوستانه به شهروندان این کشور در هماهنگی با فعالیت های موثر و کافی موسسات، صندوق های وجهی و پروگرام های ملل متحد مطابق به رویکرد ملل متحد واحد؛

۱. از گزارش مورخ ۲۷ فبروری ۲۰۱۸ (S/2018/165) سرمشنی ملل متحد استقبال می کند؛
  ۲. مراتب قدرانی خویش را نسبت به تعهدات دراز مدت ملل متحد، منجمله در تمام دوره دهه تحول، در حمایت از دولت و مردم افغانستان ابزار نموده و یک بار دیگر بر حمایت کامل اش از کار یوناما و نماینده ویژه سرمشنی ملل متحد و بر لزوم فراهم آوری منابع کافی برای یوناما جهت عملی ساختن کامل مأموریت اش تأکید می کند؛
  ۳. از یافته های بررسی استراتژیک وظایف، اولویت ها و منابع مربوطه هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان استقبال می کند و خواهان تطبیق پیشنهادات سرمشنی ملل متحد می باشد، منجمله پیشنهادات سرمشنی ملل متحد به منظور انسجام وظایف ماهوی یوناما در حمایت از تلاش های صلح با تأکید سرمشنی ملل متحد روی تنظیم و یکپارچه نمودن جلوگیری از منازعات، حل و فصل منازعات و صلح سازی در داخل سه محور کاری سازمان ملل متحد در افغانستان، از جمله در حمایت از گفتگوهای بین الافغانی که منتج به یک فضای سیاسی ثابت و همه شمول گردد؛
  ۴. تصمیم می گیرد که مأموریت یوناما را طوریکه در قطعنامه های ۱۶۶۲ (۲۰۰۶)، ۱۷۴۶ (۲۰۰۷)، ۱۸۰۶ (۲۰۰۸)، ۱۸۶۸ (۲۰۰۹)، ۱۹۱۷ (۲۰۱۰)، ۱۹۷۴ (۲۰۱۱)، ۲۰۴۱ (۲۰۱۲)، ۲۰۹۶ (۲۰۱۳)، ۲۱۴۵ (۲۰۱۴)، ۲۲۱۰ (۲۰۱۵)، ۲۲۷۴ (۲۰۱۶)، ۲۳۴۴ (۲۰۱۷) این شورا و فقره های ۶ و ۷ در ذیل تعریف شده است، الی تاریخ ۱۷ مارچ ۲۰۱۹، تمدید کند؛
  ۵. می داند که مأموریت تمدید شده ی یوناما در حمایت از به عهده گرفتن کامل رهبری و مالکیت عرصه های امنیت، حکومتداری و انکشاف توسط افغانستان در مطابقت با دهه تحول (۲۰۱۵ - ۲۰۲۴) و در تفاهم بدست آمده میان دولت و جامعه بین المللی در کنفرانس های بین المللی کابل (۲۰۱۰)، لندن (۲۰۱۰ و ۲۰۱۴)، بن (۲۰۱۱)، توکیو (۲۰۱۲) و کنفرانس بروکسل (۲۰۱۶) و اجلاس ناتو در شهر های لیسبن (۲۰۱۰)، شیکاگو (۲۰۱۲)، ولز (۲۰۱۴)، وارسا (۲۰۱۶) و بروکسل (۲۰۱۷) می باشد؛
  ۶. همچنان تصمیم می گیرد که یوناما و نماینده ویژه سرمشنی ملل متحد در چهارچوب مأموریت خویش و به شکل هماهنگ با حاکمیت ملی، رهبری و مالکیت افغان ها، در همکاری کامل با دولت افغانستان و در مطابقت با اعلامیه کنفرانس های لندن، کابل، توکیو و بروکسل و جمع بندی های کنفرانس بن با تمرکز ویژه بر اولویت های ذکر شده در ذیل، به پیشبرد و هماهنگ سازی تلاش های ملکی بین المللی ادامه دهند؛
- (الف) در صورت تقاضا از جانب دولت افغانستان و در مشوره نزدیک با آن، آگاهی دهی و مساعی جمیله در راستای حمایت از روند صلح به رهبری و مالکیت افغان ها به شمول حمایت از شورای عالی صلح و فعالیت های این شورا و پیشنهاد و حمایت از اقدامات مبنی بر اعتماد سازی در مشوره نزدیک با دولت افغانستان در چارچوب قانون اساسی افغانستان و احترام کامل به تطبیق اقدامات و اجرای طرز العمل های که در قطعنامه های شماره ۱۲۶۷ (۱۹۹۹)، ۱۹۸۸ (۲۰۱۱)، ۱۹۸۹ (۲۰۱۱)، ۲۰۸۲ (۲۰۱۲)، ۲۰۸۳ (۲۰۱۲) و ۲۲۵۵ (۲۰۱۵) و سایر قطعنامه های مرتبط شورای امنیت معرفی شده اند؛

(ب) به اساس تقاضای مقامات افغان، حمایت از برگزاری انتخابات در آینده به شمول انتخابات پارلمانی و انتخابات شوراهای ولسوالی ها که قرار است در سال ۲۰۱۸ برگزار شود و انتخابات ریاست جمهوری در سال ۲۰۱۹ و همچنان تقویت ثبات، بیطرفی و همه شمول بودن روند انتخابات به شمول تلاش ها برای اصلاحات انتخاباتی در همکاری با دولت افغانستان چنانچه که در کنفرانس های لندن، کابل، بن، توکیو و بروکسل و نشست شیکاگو روی آن توافق صورت گرفت؛ و فراهم آوری مساعدت های تکنیکی و ارتقای ظرفیت، در همکاری و هماهنگی نزدیک با دولت افغانستان، به نهاد های افغان که در این روند شامل اند؛

(ج) به عنوان رئیس مشترک بورد مشترک نظارت و انسجام (جی سی ام بی)، ترویج حمایت هرچه هماهنگ تر جامعه بین المللی از اولویت های انکشافی و حکومتداری دولت افغانستان، منجمه از طریق حمایت از پیشرفت های فعلی و متوالی ساختن اجندای اصلاحات دولت، بسیج منابع، هماهنگی تمویل کنندگان و سازمان های بین المللی به عنوان تسهیل کننده و سازمان دهنده مشترک نشست های پالیسی توسعه منجمه در تهیه و نظارت بر چهارچوب های حسابدی متقابل، بلند بردن سطح تشریح اطلاعات و تحلیل ها به شکل منسجم، طراحی و عرضه مساعدت های انکشافی به شیوه هم خوان با روحیه حاکمیت ملی، رهبری و مالکیت افغان ها، و سوق دهی کمک های موسسات، صندوق های وجهی و برنامه های ملل متحد بر اساس رویکرد "ملل متحد واحد"، بخصوص در عرصه های مبارزه با مواد مخدر، بازسازی و فعالیت های انکشافی؛ در عین زمان، با احترام به روحیه حاکمیت ملی، رهبری و مالکیت افغانستان، هماهنگی شرکای بین المللی برای پیگیری فعالیت ها، به خصوص از طریق تشریح اطلاعات، اولویت بندی تلاش ها به هدف بالابردن میزان کمک های انکشافی که از طریق دولت افغانستان عرضه می شود، در مطابقت با تعهدات صورت گرفته در کنفرانس های کابل و توکیو و حمایت از تلاش ها برای بالابردن میزان شفافیت و حسابدی متقابل و موثریت استفاده از کمک ها در مطابقت با تعهدات صورت گرفته در کنفرانس های کابل، توکیو و بروکسل بشمول بلند بردن موثریت این کمک ها در مقایسه به هزینه های آن.

(د) حمایت از همکاری های منطوقی به هدف کمک به افغانستان جهت بهره گیری از جایگاه خود در قلب آسیا به منظور ترویج همکاری های منطوقی و کار در راستای ایجاد یک افغانستان با ثبات و مرفه در ادامه دستاوردهای کسب شده؛

(ه) با حمایت دفتر کمیشنری عالی ملل متحد برای حقوق بشر، تداوم همکاری با و ارتقای ظرفیت کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان، همچنان همکاری با دولت افغانستان و نهاد های غیر دولتی بین المللی و محلی ذیربط جهت نظارت از وضعیت افراد ملکی، هماهنگی تلاش ها برای حصول اطمینان از محافظت [افراد ملکی]، نظارت از محلات سلب آزادی، ترویج پاسخگوئی، و همکاری در تطبیق کامل احکام مربوط به آزادی های اساسی و حقوق بشری مندرج در قانون اساسی افغانستان و میثاق های بین المللی که افغانستان عضویت آن ها را دارد به ویژه، میثاق ها در مورد رعایت کامل حقوق بشری زنان به شمول کنوانسیون منع کلیه اشکال تبعیض علیه زنان؛

(و) در صورت لزوم، همکاری و هماهنگی نزدیک با ماموریت غیرجنگی حمایت قاطع که ناتو و افغانستان روی آن توافق کرده اند و همچنان [همکاری و هماهنگی] با نماینده ارشد ملکی ناتو؛

۷. از یوناما و نماینده خاص می خواهد تا تلاش ها برای ایجاد همخوانی، هماهنگی و موثریت بیشتر در میان موسسات، صندوق های وجهی و برنامه های ملل متحد در افغانستان را به اساس رویکرد "ملل متحد واحد" در همکاری نزدیک با دولت افغانستان و با هدف افزایش موثریت مجموعی این نهاد ها در مطابقت کامل با برنامه اصلاحات دولت افغانستان

بیشتر سازند، و، در مطابقت کامل با حاکمیت ملی، رهبری، مالکیت افغانستان، برنامه های ملکی بین المللی را به هدف تقویت نقش نهاد های افغان در راستای اجرای مسئولیت هایشان رهبری نمایند و در این کار روی ارتقای ظرفیت در عرصه های کلیدی که از سوی دولت افغانستان مشخص می شود تمرکز بیشتر صورت گیرد، به هدف حرکت به سمت دستیابی به یک مدل تطبیقی ملی، در تمام برنامه ها و فعالیت های ملل متحد، با یک استراتژی واضح عمل محور در خصوص روند انتقال به رهبری و مالکیت افغانها طبق شرایطی که طرفین روی آن توافق می نمایند، به شمول استفاده بیشتر از سیستم های موجود در کشور در ساحات دارای اولویت ذیل، ادامه دهد:

(الف) از طریق حضور مناسب یوناما که [این حضور] در مشوره و همکاری کامل با دولت افغانستان تعیین خواهد شد، و در حمایت از تلاش های دولت افغانستان، حمایت از تطبیق پروسه کابل در سراسر کشور، منجمه از طریق همکاری های بیشتر با دفتر مواد مخدر و جرایم سازمان ملل متحد، در مطابقت با پالیسی های دولت؛

(ب) حمایت از تلاش های دولت افغانستان در اجرای تعهدات اش در کنفرانس های لندن، کابل، بن و توکیو، برای بهبود حکومت داری و حاکمیت قانون بشمول تامین عدالت انتقالی، اجرای بودجه و مبارزه با فساد، در سراسر کشور در مطابقت با پروسه کابل و سند خود کفایوسه از طریق چهارچوب حسابدهی متقابل، با هدف کمک به آوردن مزایای صلح و عرضه خدمات به شکل به موقع و پایدار؛

(ج) هماهنگی و تسهیل عرضه کمک های بشردوستانه، منجمه در حمایت از دولت افغانستان و در مطابقت با اصول بشردوستانه، با هدف تقویت ظرفیت دولت، منجمه از طریق پشتیبانی موثر از مسئولین ملی و محلی در راستای کمک به و حفاظت از بیجا شدگان داخلی و ایجاد شرایط مساعد برای بازگشت داوطلبانه، مصئون، عزتمند و پایدار مهاجرین از کشور های همسایه و سایر کشور ها و بیجا شدگان داخلی، با توجه خاص به راه حل های انکشافی در مناطقی که تعداد بازگشت کنندگان در آن زیاد است؛

۸. از تمام شرکای افغان و بین المللی می خواهد که با یوناما در تطبیق مأموریت اش و در زمینه بالابردن میزان امنیت و آزادی گشت و گذار ملل متحد و کارمندان آن در سراسر کشور هماهنگی کنند؛

۹. بر اهمیت حیاتی حضور دوامدار و مناسب یوناما و دیگر موسسات، صندوق های وجهی و برنامه های ملل متحد در ولایات طبق یک رویکرد "ملل متحد واحد"، در مشوره و هماهنگی نزدیک با دولت افغانستان و در حمایت از اولویت های آن برای رسیدگی به نیازها با در نظر داشت امنیت و از جمله با توجه به هدف موثریت کلی سازمان ملل متحد، تاکید می کند؛

۱۰. از تلاش های مداوم دولت افغانستان برای پیش برد پروسه صلح منجمه از سوی شورای عالی صلح و کمیته های ولایتی صلح و تطبیق برنامه صلح و ادغام مجدد افغانستان به منظور ترویج گفتگوها در مورد مصالحه و مشارکت سیاسی توسط افغان ها و به رهبری آنها، منجمه با مشارکت موثر و با مفهوم زنان و گروه های حقوق زن قسمیکه در اعلامیه کنفرانس کابل در مورد گفتگو با افرادی که به عنوان بخشی از این دستاورد از خشونت دست کشیده و دیگر با سازمان های تروریستی بین المللی هیچ نوع رابطه ی نمی کنند و قانون اساسی را می پذیرند و خواهان پیوستن برای ایجاد یک افغانستان صلح آمیز اند، بیان شده و همان گونه که در اصول و نتایج جمع بندی های کنفرانس بن بیشتر تفصیل یافت، استقبال می کند، و دولت افغانستان را ترغیب می نماید که از مساعی جمیله یوناما در حمایت از این پروسه، طوریکه مناسب باشد، با رعایت کامل اجرای اقدامات و طرز عمل های معرفی شده در قطعنامه های ذیربط شورای امنیت استفاده کند؛

۱۱. بر نقش یوناما، در صورت تقاضای دولت افغانستان و در مشورت نزدیک با آن، در حمایت از یک پروسه همه شمول صلح به رهبری افغان و توسط آنها تأکید می نماید، در عین حال که یوناما، از جمله در همکاری با کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان، به ارزیابی اثرات پروسه صلح ذکر شده با ارجاع به پارامترهای مرتبط درج شده در اعلامیه کنفرانس کابل و جمع بندی کنفرانس بن ادامه می دهد، و جامعه بین المللی را ترغیب می کند که دولت افغانستان را در این راستا کمک و همکاری نمایند؛

۱۲. از تمام شرکای منطقوی و بین المللی افغانستان می خواهد که تلاش های خود در حمایت از صلح و مصالحه در افغانستان را، از طریق پروسه کابل برای صلح و امنیت که بتاريخ ۶ جون ۲۰۱۷ در کابل تحت رهبری حکومت افغانستان آغاز شد، در راستای برگزاری گفتگوهای زودهنگام مستقیم میان دولت افغانستان و نمایندگان با صلاحیت گروه های طالبان ادامه دهند و از تلاش های جاری بین المللی در راستای پیشبرد صلح و ثبات در افغانستان استقبال می کند؛

۱۳. از تصویب پلان استراتژیک صلح و مصالحه از سوی شورای عالی صلح افغانستان استقبال می کند، خواهان تطبیق موثر این پلان بوده، تأکید می کند که موافقتنامه صلح که بین حکومت افغانستان و شورای عالی صلح با حزب اسلامی افغانستان بتاريخ ۲۹ سپتمبر ۲۰۱۶ امضاء شد، انکشاف مهمی در تلاش های صلح دولت است و خواهان تطبیق موثر این موافقتنامه می باشد؛

۱۴. بر اهمیت توسعه دموکراتیک و پایدار در افغانستان که بر اساس انتخابات همه شمول، شفاف و معتبر باشد تأکید می نماید، و در این راستا، از برگزاری انتخابات پیش رو پارلمانی و شوراهای ولسوالی ها در سال ۲۰۱۸ و انتخابات ریاست جمهوری در سال ۲۰۱۹ در مطابقت با کنفرانس های ذریبط بین المللی و تعهدات دولت افغانستان برای آوردن اصلاحات بیشتر در پروسه انتخابات استقبال می کند و بر اهمیت تسریع پیشرفت ها در این عرصه تأکید می کند، و تقاضا می کند که، بنابر درخواست دولت افغانستان، یوناما همکاری های لازم را به نهاد های افغان در حمایت از درستی و همه شمول بودن پروسه انتخابات، بشمول تدابیر برای تامین مشارکت مصئون و کامل زنان، هم به عنوان رای دهنده و هم کاندید، فراهم سازد؛

۱۵. از چارچوب جدید ملی صلح و انکشاف افغانستان که اولویت های استراتژیک افغانستان در سطح پالیسی را برای دست یابی به خود کفایی تعیین کرده است و پنج برنامه جدید اولویت ملی را در ارتباط به میثاق شهروندی، توانمندسازی اقتصادی زنان، توسعه شهری، زیربناهای جامع زراعتی و ملی را به مقصد بهبود شرایط برای پیش برد توسعه و ثبات پایدار معرفی کرده است، استقبال می کند و از حمایت دراز مدت جامعه بین المللی برای افغانستان بر اساس حسابدگی متقابل قسمیکه در سند خود کفایی برای چارچوب حسابدگی متقابل بیان شده است، استقبال می کند، و بر اهمیت حیاتی تطبیق دوامدار و مرحله بندی شده ی اجندای اصلاحات، برنامه های اولویت ملی و اهداف توسعه ی و حکومتداری که روی آن در سند خود کفایی برای چارچوب حسابدگی متقابل توافق شده است، تأکید می کند؛

۱۶. از تمویل کنندگان و سازمان های بین المللی می خواهد که به تعهدات خود که در کنفرانس های کابل، بن، توکیو، لندن، و بروکسل داده اند، پایبند باقی بمانند؛

۱۷. از ملل متحد و نیز از جامعه بین المللی می خواهد که از اجندای اصلاحات دولت افغانستان حمایت کنند؛

۱۸. نقش مرکزی بورد مشترک نظارت و انسجام، به شیوه هماهنگ با رهبری، مالکیت و حاکمیت ملی افغانستان را در زمینه تسهیل هماهنگی و نظارت بر تطبیق اجندای اصلاحات دولت افغانستان یک بار دیگر تأیید می‌کند و از تمام طرف‌های ذیربط می‌خواهد که به همکاری‌های شان با بورد مشترک نظارت و انسجام در این راستا ادامه دهند؛

۱۹. یک بار دیگر بر اهمیت بلند بردن میزان کارایی، مسلکی و حسابده بودن سکتور امنیتی افغان، در یک چهارچوب جامع، در مطابقت با قطعنامه ۱۳۲۵ (۲۰۰۰) و قطعنامه‌های بعدی آن در مورد زنان، صلح و امنیت، از جمله قطعنامه ۲۲۴۲ (۲۰۱۵)، از طریق یک طرزالعمل‌های مناسب بررسی سوابق، مشارکت برابر و موثر زنان و سهم کامل آنان در تمام مراحل پروسه اصلاحات در سکتور امنیتی، و برنامه‌های آموزشی، منجمله در مورد حقوق زنان و کودکان و حفاظت از آنان، در حمایت از تطبیق پلان عمل ملی ۱۳۲۵ افغانستان تأکید می‌کند و بر اهمیت تعهدات دولت افغانستان و جامعه بین‌المللی برای ایجاد از یک نیرو امنیتی و دفاعی توانا، مسلکی، و پایدار برای افغانستان تأکید می‌ورزد؛

۲۰. در این ارتباط، از پیشرفت مداوم در توسعه اردوی ملی افغانستان و از توانایی‌های آن در برنامه ریزی و اجرای عملیات‌ها استقبال نموده و به تلاش‌های پایدار آموزشی و کمکی، منجمله از طریق اعزام آموزگاران، تأمین منابع، تیم‌های مشورتی، مشوره در زمینه ایجاد یک پروسه پایدار برنامه ریزی دفاعی و کمک به برنامه‌های اصلاحات دفاعی ترغیب می‌نماید؛

۲۱. از تلاش‌های جاری مقامات افغان برای افزایش ظرفیت پولیس ملی افغان استقبال می‌کند، خواهان تلاش‌های بیشتر در جهت تحقق این هدف، بشمول تعهد از جانب وزارت امور داخله و پولیس ملی افغان برای ایجاد یک استراتژی موثر جهت هماهنگی روند استخدام، حفظ، آموزش و ارتقای ظرفیت زنان در پولیس ملی افغان، تطبیق کامل پلان عمل ملی ۱۳۲۵ افغانستان و تطبیق هرچه بیشتر استراتژی تقویت برابری جنستی آن‌ها، می‌باشد، بر اهمیت کمک‌های بین‌المللی از طریق حمایت مالی، و اعزام آموزگاران و مربیان تأکید نموده و اهمیت نیروی پولیس توانا و کافی برای امنیت درازمدت افغانستان را خاطر نشان می‌سازد؛

۲۲. بر نگرانی‌اش در مورد وضعیت امنیتی در افغانستان، به خصوص خشونت‌های جاری منطوقی و حملات از سوی طالبان، به شمول شبکه حقانی و القاعده، گروه‌های وابسته به دولت اسلامی عراق و شام (داعش) و سایر گروه‌های تروریستی، گروه‌های افراط‌گرا و خشونت‌گر، گروه‌های مسلح غیرقانونی، جنایتکاران و جنگجویان تروریست خارجی یکبار دیگر تأکید نموده و از تمام کشورها می‌خواهد که در این زمینه، همکاری‌های امنیتی بین‌المللی و منطوقی خود را جهت تبادل بهتر اطلاعات، کنترل سرحدات، تنفیذ قانون و عدالت جزایی تقویت کنند تا با تهدیدهای موجود از جمله تهدیدهایی که از بازگشت جنگجویان تروریست خارجی متصور است، به شکل بهتری مبارزه صورت گیرد؛

۲۳. با شدیدترین الفاظ، تمام حملات، منجمله حملات بوسیله مواد انفجاری تعبیه شده، حملات انتحاری، ترورها و اختطاف‌ها علیه شهروندان ملکی و نیروهای افغان و بین‌المللی و تأثیرات زیانبار این حملات روی ثبات، بازسازی و برنامه‌های توسعه‌ی در افغانستان را محکوم کرده و استفاده طالبان، به شمول شبکه حقانی، القاعده، و گروه‌های وابسته به داعش و سایر گروه‌های تروریستی، گروه‌های افراط‌گرا و خشونت‌گر و گروه‌های مسلح غیرقانونی از افراد ملکی به عنوان سپر انسانی را نیز محکوم می‌کند و بر لزوم پاسخگو قراردادن عاملین، سازمان‌دهندگان، تمویل‌کنندگان و حامیان این گونه اعمال و کشاندن آنان به پای میز محاکمه تأکید می‌کند و تمام کشورها را ترغیب می‌کند که، طبق مکلفیت‌های شان بر اساس

قانون بشردوستانه بین المللی و قطعنامه های ذریبط شورای امنیت بطور فعالانه با دولت افغانستان و بقیه تمام مراجع مربوطه در این زمینه همکاری کنند؛

۲۴. تداوم انتقال سلاح، به شمول سلاح های سبک، تجهیزات و لوازم نظامی و اجزای سازنده مواد انفجاری تعبیه شده برای طالبان، به شمول شبکه حقانی و برای القاعده، و گروه های وابسته به داعش و سایر گروه های تروریستی، گروه های افراط گرا و خشونتگر، گروه های مسلح غیرقانونی و جنایتکاران را قویاً محکوم کرده و کشور های عضو را ترغیب می کند که با هم به تبادل اطلاعات پرداخته، همکاری های مشترک ایجاد کنند و استراتژی ها و قابلیت های داخلی خود برای مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده را تقویت کنند؛

۲۵. تمام اعمال خشونتبار علیه دیپلماتان و مقامات کنسولگری ها و سایر نمایندگان جامعه جهانی در افغانستان را با شدید ترین الفاظ محکوم می کند؛

۲۶. ادامه حملات علیه کارکنان موسسات بشردوستانه و برنامه های توسعه ای را محکوم کرده و تمام طرفین جنگ را ترغیب می کند که قانون بشردوستانه بین المللی را به شکل کامل رعایت کرده و با سازمان ملل متحد و سایر موسسات امور بشری همکاری همه جانبه نمایند و دسترسی مصئون، سریع و بدون ممانعت برای پرسونل موسسات بشری و همچنان انتقال مواد و تجهیزات آنان را تضمین کنند تا آنها بتوانند وظایف خود در راستای کمک به مردمان ملکی آسیب دیده، از جمله مهاجرین و آوارگان داخلی را بشکل موثر انجام دهند؛

۲۷. یکبار دیگر تاکید می کند که تمام طرف های جنگ مسلحانه باید مکلفیت های خود تحت حقوق بین الملل، از جمله قانون بشر دوستانه بین المللی را رعایت کنند و احترام و حفاظت پرسونل امور بشری و پرسونل صحی، وسایط ترانسپوری و تجهیزات آنان و همچنان شفاخانه ها و سایر مراکز صحی را تضمین کنند؛

۲۸. بر حمایت خود از دولت افغانستان، و به خصوص از نیروهای دفاعی و امنیتی افغانستان در تامین امنیت کشور شان و مبارزه آنان با تروریسم، منجمله در در زیمه ارتباطات آنان با جرایم سازمان یافته فرا ملی و افراط گرایی خشونتبار زمانیکه اعمال آنان اعمال تروریستی را مساعد می سازد، مجدداً تاکید می کند و از دولت افغانستان می خواهد که، با همکاری جامعه جهانی، تلاش های خود برای رسیدگی به تهدید هائی که از سوی طالبان، به شمول شبکه حقانی و القاعده، و گروه های وابسته به داعش و سایر گروه های تروریستی، گروه های افراط گرا و خشونتگر، گروه های مسلح غیرقانونی و جنایتکاران و اشخاص دخیل در تولید، قاچاق و تجارت غیر مشروع مواد مخدر، به امنیت و ثبات افغانستان متصور است، ادامه دهد؛

۲۹. تاکید می کند که همکاری ها در داخل نهاد ها و بین نهاد های تنفیذ قانون و نهاد های امنیتی یکی از عناصر حیاتی یک استراتژی موثر مبارزه با تروریسم می باشد و افغانستان را ترغیب می کند که هماهنگی ها را هم در سطح نهاد های تنفیذ قانون در داخل کشور و هم با نهاد های مماثل در سایر کشور ها افزایش دهد؛ تلاش های جاری را در افغانستان به منظور ایجاد یک استراتژی ملی جامع مبارزه با تروریسم و افراط گرایی خشونتبار زمانیکه این افراط گرایی اعمال تروریستی را مساعد می سازد، تقدیر نموده و افغانستان را تشویق می کند که، با همکاری جامعه بین المللی، چنین استراتژی و همچنان مکانیزم های موثر برای تطبیق آن را که در آن شرایط مساعد برای تروریسم مورد توجه قرار گرفته باشد، مطابق به مکلفیت های افغانستان طبق حقوق بین المللی را تهیه و ترتیب نماید و از پیشنهادات و نیازمندی ها به کمک های تخنیکی در این رابطه که در گزارش سفر کمیته مبارزه با تروریسم به افغانستان بیان شده بود، یاد آوری می کند؛

۳۰. مشارکت اجتماعات محلی و فعالین غیر دولتی ذریبط و مشارکت و رهبری زنان و سازمان های زنان در تهیه استراتژی های مبارزه با تروریسم و افراط گرایی خشونتبار ، زمانیکه این افراط گرایی اعمال تروریستی را مساعد می سازد ، از جمله از طریق مبارزه با تحریکات و انگیزه ها برای ارتکاب اعمال تروریستی ، تهیه روایت ها و استدلال های مخالف تروریسم و سایر اقدامات مناسب و تقویت ظرفیت آنان برای انجام چنین کار هایی را ترغیب می کند ؛

۳۱. بر اهمیت استراتژی های ملی ذریبط در امر تعقیب عدلی ، اصلاح و ادغام مجدد جنگجویان تروریست خارجی تاکید می کند ؛

۳۲. از دست آورد هایی که تا امروز در زمینه تطبیق برنامه تطهیر ماین در افغانستان صورت گرفته است ، به خصوص از تصویب پروتوکل پنجم به کنوانسیون ۱۹۸۰ در مورد بقایای انفجاری باقی مانده از جنگ و در مورد برخی سلاح های متعارف مشخص استقبال نموده و دولت افغانستان را ترغیب می کند که ، با پشتیبانی سازمان ملل متحد و سایر اشخاص و نهاد های ذریبط ، پلان عملیاتی برای تطبیق موثر این پروتوکل تهیه نماید و به تلاش های خود برای پاکسازی و تخریب ماین های ضد پرسونل ، ماین های ضد تانک و مواد انفجاری باقی مانده از جنگ ادامه بدهد و برای قربانیان ماین در زمینه حفظ و مراقبت ، احیای مجدد ، و ادغام مجدد شان به حیات اقتصادی و اجتماعی کمک و همکاری فراهم کند ؛

۳۳. نگرانی خود در مورد افزایش تلفات اطفال ، استخدام و استفاده از اطفال در افغانستان ، به خصوص از سوی گروه های تروریستی و تندرو را ابراز داشته و از حکومت افغانستان بخاطر وضع قانونی که استخدام و استفاده از اطفال در صفوف قوای مسلح اش را منع قرار داده است ، و نیز بخاطر ایجاد واحد های محلی حمایت از اطفال تقدیر می کند و از پیشرفت ها در زمینه تطبیق پلان عمل برای جلوگیری از استخدام اطفال زیر سن استقبال می کند ، بر لزوم محافظت از مکاتب و شفاخانه ها تاکید کرده و یکبار دیگر تمام خشونت ها و بد رفتاری ها که علیه اطفال در جریان منازعات مسلحانه ارتکاب می یافته را محکوم می کند و خواهان به محاکمه کشاندن عاملین این اعمال می باشد ، و در این راستا ، از یوناما تقاضا می کند که حمایت خود از تلاش ها برای محافظت از اطفال متاثر از جنگ ، منجمه از طریق همکاری با دولت به منظور تطبیق کامل پلان عمل و نقشه راه و سایر اقدامات به منظور بلند بردن میزان پاسخگویی و رسیدگی به خشونت و بد رفتاری های دیگر از جمله خشونت جنسی علیه اطفال را ادامه دهد ، و از سرمنشی ملل متحد تقاضا می کند که فعالیت ها و ظرفیت های یوناما در زمینه محافظت از اطفال را در اولویت قرار دهد و در گزارش های آینده ی خود ، موضوع اطفال و منازعات مسلحانه را در مطابقت با قطعنامه های ذریبط شورای امنیت شامل سازد ؛

۳۴. از کشور ها می طلبد که همکاری های بین المللی و منطقوی خود در امر مبارزه با تهدید ناشی از تولید ، قاچاق و مصرف نامشروع مواد مخدر که از افغانستان سرچشمه می گیرد و بطور چشمگیری منابع مالی طالبان و گروه های وابسته به آنرا تامین می کند و ممکن است القاعده ، گروه های وابسته به داعش و سایر گروه های تروریستی نیز از آن سود ببرند را تقویت کنند و مطابق به اصل مسئولیت مشترک در زمینه مبارزه با مشکل مواد مخدر در افغانستان ، از جمله از طریق همکاری در زمینه مبارزه با قاچاق مواد مخدر و مشتقات کیمیاوی آن ، عمل کنند ؛ و همچنان با تاکید بر اهمیت همکاری ها در زمینه کنترل سرحدات ، بر ضرورت حمایت قوی منطقوی و بین المللی از پلان عمل مبارزه با مواد مخدر افغانستان تاکید می کند و از تلاش های مستمر دفتر مواد مخدر و جرایم سازمان ملل (یو ان او دی سی) در امر کمک به وزارت مبارزه با مواد مخدر افغانستان در زمینه تطبیق آن قدردانی می کند و از کار برنامه ابتکار موافقتنامه پاریس ، پروسه "پاریس - مسکو" آن و از شرکای آن به شمول اتحادیه اروپا ، ناتو ، و سازمان امنیت و همکاری ها در اروپا (او اس سی یی) ، سازمان مشترک پیمان امنیتی (سی اس تی او) و سازمان همکاری های شانگهای و نیز از کار مرکز اطلاعات و هماهنگی منطقوی آسیای مرکزی (سی ای آر آی

سی سی) در امر مبارزه با قاچاق غیر قانونی مواد مخدر، مواد سایکوتراپیک و مشتقات آن قدردانی می کند و کمیته ی را که مطابق قطعنامه ۱۹۸۸ (۲۰۱۱) و کمیته ی را که مطابق قطعنامه ۱۲۶۷ (۱۹۹۹)، ۱۹۸۹ (۲۰۱۱) و ۲۲۵۳ (۲۰۱۵) ایجاد شده است ترغیب می کند که کماکان به رابطه بین عواید بدست آمده از جرایم سازمان یافته، از جمله، تولید و قاچاق غیر قانونی مواد مخدر و مشتقات کیمای آن و، بالترتیب، تمویل طالبان، منجمله شبکه حقانی و داعش، القاعده و اشخاص، گروه ها، شرکت ها و نهاد های وابسته به آنان عطف توجه نماید؛

۳۵. بر اهمیت تسریع روند ایجاد یک نظام عدلی و قضایی شفاف و عادلانه که معافیت از مجازات را از میان بردارد و حاکمیت قانون را در سراسر کشور تقویت کند، و نیز بر اهمیت پیشرفت ها در بازسازی و اصلاحات سکتور محابس افغانستان به منظور احترام به حاکمیت قانون و حقوق بشر در آن سکتور، تاکید می کند، روی اهمیت تامین دسترسی نهاد های ذیربط به تمام محابس و توقیف خانه در افغانستان تاکید می کند و از پلان ملی منع شکنجه و همچنان از تعدیل کود جزاء و از تلاش های دولت افغانستان در برداشتن گام هایی برای تامین هماهنگی با مکلفیت ها و تعهدات بین المللی افغانستان استقبال می کند، بر ضرورت تطبیق کامل این اقدامات تاکید می کند، از دولت افغانستان می طلبد که تعهدی را که برای تصویب پروتوکول اختیاری کنوانسیون منع شکنجه داده بود، اجابت کند و خواهان احترام کامل به تمام قوانین بین المللی منجمله قانون بشردوستانه بین المللی و قانون حقوق بشر می باشد؛

۳۶. تعهدات دولت افغانستان در زمینه مبارزه با فساد اداری را به دیده قدر نگرسته و در این رابطه از ایجاد شورای عالی حاکمیت قانون، حکومتداری، عدالت و مبارزه با فساد اداری، ایجاد مرکز عدلی و قضایی مبارزه با جرایم سنگین فساد اداری، کمیسیون ملی تدارکات، و از تصویب استراتیژی ملی مبارزه با فساد اداری بتاريخ ۲۸ سپتمبر استقبال نموده خواهان تطبیق کامل آن می باشد، تمام نهاد های افغان، از جمله قوه مجریه و مقننه را ترغیب می کند که با فساد مبارزه کرده و حکومتداری خوب را تامین کنند و از پیشرفت ها در این عرصه استقبال می کند، و بر لزوم تلاش های بیشتر ملی در راستای تطبیق پلان های مبارزه با فساد و نیز تلاش های بین المللی برای فراهم آوری کمک های تخنیکی در این عرصه تاکید می کند؛

۳۷. خواهان احترام کامل به و محافظت از تمام حقوق بشر و آزادی های بنیادی در مطابقت با حقوق بین الملل، به شمول قانون بشردوستانه بین المللی، در سراسر افغانستان بوده و با نگرانی به تداوم محدودیت ها بر آزادی رسانه ها، از جمله حمله بالای خبرنگاران از سوی تروریستان و گروه های افراطی و تبهکار و همچنان به گزارشات مستمر در مورد تهدید مدافعان حقوق بشر در افغانستان، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان، شخصیت های مذهبی، و تحقیق کنندگان، قضات و خرنوالان اشاره می کند؛

۳۸. خواهان تلاش های بیشتر به منظور تضمین حقوق زنان و دختران و حصول اطمینان از اینکه تمام زنان و دختران در برابر خشونت و بدرفتاری، منجمله در برابر خشونت های جنسی، محافظت می شوند، و اینکه عاملین این قبیل خشونت ها و بدرفتاری ها به پنجه قانون سپرده می شوند، بوده و بر اهمیت این موضوع که زنان و دختران از محافظت یکسان در قانون، برابری در پیشگاه محکمه مطابق حقوق بین الملل، و دسترسی برابر به عدالت، از جمله از طریق اهداف قابل سنجش و عمل محور، و کارگیری از تخصص، دانش و ظرفیت ها در امور جندر، برخوردار می باشند، تاکید می کند؛

۳۹. از تعهد دولت افغانستان مبنی بر توانمند ساختن زنان از لحاظ سیاسی و اقتصادی استقبال می کند و در این رابطه، یک بار دیگر بر اهمیت افزایش مشارکت و رهبری کامل و موثر زنان در تصمیم گیری ها، منجمله در مذاکرات صلح و در مجموع استراتیژی های ایجاد صلح در سطح ملی و محلی تاکید می کند و از دولت افغانستان می طلبد که پلان عمل ملی

۱۳۲۵ را بطور کامل تطبیق و تمویل کند و دولت افغانستان را ترغیب می کند که فرصت های بیشتری برای تقویت مشارکت زنان در پروسه صلح تحت مالکیت و رهبری افغانها جستجو کند و حمایت یوناما در این راستا را تقاضا می کند و از سرمنشی ملل متحد تقاضا می کند که کماکان در گزارش های خود به شورای امنیت، معلومات مربوط به روند مشارکت زنان در حیات سیاسی، اقتصادی و اجتماعی افغانستان را بگنجانند و از اعضای جامعه بین المللی می خواهد که در زمینه در صورت لزوم همکاری نمایند؛

۴۰. حمایت خود از تلاش های جاری منطقوی به رهبری افغانستان در چارچوب "قلب آسیا - پروسه استانبول در مورد امنیت و همکاری های منطقوی برای یک افغانستان امن و با ثبات" و نشست های کنفرانس همکاری های اقتصادی منطقوی در مورد افغانستان (ریکا) را یکبار دیگر تجدید نموده و از تلاش های جاری به منظور اعتماد سازی و همکاری، منجمله تلاش ها از سوی سازمان همکاری های اسلامی، سازمان همکاری های شانگهای (اس سی او)، سازمان پیمان امنیت جمعی (سی اس تی او)، سازمان همکاری های منطقوی جنوب آسیا (سارک)، و کنفرانس تعامل و اعتماد سازی در آسیا (سی سی ای)، و نیز از تلاش ها از طریق گفتگوهای مشورتی مسکو، گروه هماهنگی چهار جانبه افغانستان، چین، پاکستان و ایالات متحده امریکا، نشست های سه جانبه سران افغانستان، ایران و پاکستان و نشست های سه جانبه سران افغانستان، پاکستان و ترکیه و نشست های سه جانبه افغانستان، پاکستان و بریتانیا، مذاکرات وزرای خارجه چین-افغانستان-پاکستان، و مکانیزم چهار جانبه هماهنگی و همکاری مبارزه با تروریسم بین افغانستان، چین، پاکستان و تاجیکستان استقبال می کند؛

۴۱. از تلاش ها به منظور تقویت پروسه همکاری های اقتصادی منطقوی، از جمله از تدابیر به منظور تسهیل ارتباطات، تجارت و ترانزیت منطقوی، منجمله از طریق برنامه های توسعه یی منطقوی مثل کمربند اقتصادی جاده ابریشم و برنامه جاده ابریشم دریایی قرن بیست و یکم (جاده و کمربند) و پروژه های توسعه یی منطقوی از قبیل پروژه انتقال لوله گاز ترکمنستان-افغانستان-پاکستان-هند (تاپی)، پروژه انتقال و تجارب برق آسیای مرکزی و جنوب آسیا (کاسا-۱۰۰۰)، پروژه بندر چابهار که کشور های افغانستان، هند و جمهوری اسلامی ایران روی آن موافقت کرده اند، موافقتنامه ایجاد راه ترانزیت، تجارت و ترانسپورت لاجورد و خطوط آهن ترکمنستان آقینه و هرات - خواف و موافقتنامه های دوجانبه ترانزیت، همکاری های توسعه یافته ی صدور ویزا و تسهیل سفر های تجارتي و نیز از تلاش ها به منظور افزایش تجارت و سرمایه گذاری خارجی و ایجاد زیربناها، به شمول اتصال زیربناها، تامین و اكمال انرژی، ترانسپورت و مدیریت منسجم سرحدات به منظور بلند بردن رشد پایدار اقتصادی و اشتغال زایی در افغانستان و منطقه استقبال نموده و خواهان افزایش آن می باشد، و در این زمینه، از تمام طرف های ذیربط می خواهد که محیط امنی فراهم کرده، پالیسی ها و استراتژی های انکشافی خود را منسجم سازند و همکاری های ارتباطات عملی را ترویج کنند تا این برنامه های توسعه یی و موافقتنامه های تجارتي به شکل کامل تطبیق شود؛

۴۲. یاد آوری می کند که همکاری های امنیتی منطقوی نقش کلیدی در حفظ ثبات در افغانستان و منطقه ایفا می کند، از پیشرفت هایی که افغانستان و همکاران منطقوی اش در این زمینه به دست آورده اند، استقبال می کند و خواهان تلاش های بیشتر از جانب افغانستان و همکاران و سازمان های منطقوی به منظور تقویت هرچه بیشتر مشارکت و همکاری هایشان، از جمله به منظور بلند بردن قابلیت های نیروهای امنیتی افغانستان و بهبود وضعیت امنیتی در منطقه می باشد؛

۴۳. نگرانی خود در مورد افزایش دوامدار شمار بیجاشدگان داخلی در افغانستان و شمار مهاجران از آن کشور را ابراز نموده و دولت افغانستان را قویاً تشویق می کند که تلاش های خود به منظور محافظت از تمام بیجا شدگان داخلی مطابق به پالیسی ملی افغانستان در مورد بیجا شدگان داخلی و بازگرداندن و ادغام مجدد مهاجرین افغان، به شمول عودت داوطلبانه، مصئون و عزتمند آنان، را تشدید نموده و آنرا در میان اولویت های ملی خود قرار دهد، از تلاش های دولت

افغانستان به منظور ایجاد شرایط لازم برای عودت و ادغام مجدد پایدار مهاجرین افغان به کشور قویاً حمایت نموده و خواهان تداوم و افزایش کمک های بین المللی در این راستا می شود؛

۴۴. تقاضا می کند که سرمنشی [ملل متحد] در مورد انکشافات در افغانستان هر سه ماه یکبار به این شورا گزارش بدهد و در گزارشات خود، یک ارزیابی از پیشرفت های صورت گرفته بر اساس معیار های تعیین شده برای سنجش و پیگیری پیشرفت ها در تطبیق ماموریت یوناما، از جمله در سطح ولایات، و نیز بر اساس اولویت های مندرج این قطعنامه را شامل سازد؛

۴۵. تصمیم می گیرد که بطور فعالانه موضوع را در دستور کار خود داشته باشد.